

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 7Csp/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202880
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8318202880.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v spore žalobkyne: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX R., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, AK Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že úver zo Spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 26.02.2016 medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

Súd u r č u j e , že úver zo Spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 07.09.2016 medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.07.2018 domáhala vydania rozhodnutia v zmysle výroku tohto rozsudku. Podanie žaloby odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ je v pozícii slabšej zmluvnej strany oproti žalovanému ako dodávateľovi. Právne úkony žalovaného pri uzavieraní zmluvy spôsobili vady v zmluve, ktoré spôsobujú absolútnu alebo čiastočnú neplatnosť zmluvy. Právne úkony žalovaného boli neurčité a nezrozumiteľné.

Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Na veci má naliehavý právny záujem. Žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je jej právo žalobcu ohrozené a bez tohto určenia je jej právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Žaloba je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) iná žaloba (viď. rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Bez určenia súdu či tu právo je alebo nie je a či tu právny vzťah je alebo nie je, je jej právo ohrozené. Vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky.

Je nesporné, že medzi ňou a žalovaným boli uzatvorené zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých žalovaný poskytol spotrebiteľské úvery: č. zmluvy XXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2016 vo výške 500,- eur a č. zmluvy XXXXXXXXXX zo dňa 07.09.2016 vo výške 300,- eur.

Poukázala na chýbajúce náležitosti v uzatvorených zmluvách. Pokiaľ sa jedná o zmluvu č. XXXXXXXXXX výška splátky úveru bola v sume 49,30 Eur a táto nie je rozdelená na istinu a úrok. V zmluve chýba konečný dátum splatnosti zmluvy, splatnosť úveru je 12 mesiacov. Poplatok za expresné spracovanie úveru je vo výške 100,00 eur zahrnutý v mesačnej splátke úveru a je v rozpore so zákonom, dojednanie o rozhodcovskej zmluve. Požičaná suma 500,- eur a zaplatila už sumu 406,- eur. Na základe dohody o zápočte pohľadávok bola započítaná ešte suma 95,10 eur. Čiže celkovo bolo zaplatených 501,10 eur.

Pokiaľ sa jedná o zmluvu č. XXXXXXXXXX výška prvých štyroch splátok bola 1,- euro a ďalšie splátky boli vo výške 58,90 eur a táto nie je rozdelená na istinu a úrok. V zmluve chýba konečný dátum splatnosti zmluvy, splatnosť úveru je 12 mesiacov. Nesprávne uvedená výška RPMN. Poplatok za expresné spracovanie úveru je vo výške 100,00 eur zahrnutý v mesačnej splátke úveru a je v rozpore so zákonom, dojednanie o rozhodcovskej zmluve. Požičaná suma 300,- eur a zaplatila už sumu 166,35 eur.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

3. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvami o úvere, splátkovými kalendármi k zmluvám, písomnými vyjadreniami strán sporu, výpoveďou žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Dňa 26.02.2016 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky vo výške 500,- eur, ktoré sa zaviazala splatiť v 12 splátkach po 49,30 eur a to od 26.03.2016. Odplata za poskytnutie úveru bola 91,60 eur a celková čiastka k zaplateniu bola 591,60 eur. Ročná úroková sadzba bola 32,26 %, RPMN bola 37,46 % a priemerná RPMN bola 21,26 %.

K zmluve bol v uvedený deň podpísaný aj splátkový kalendár v zmysle ktorého splatnosť 1. splátky bola 26.03.2016 a poslednej dňa 26.02.2017. Výška splátky bola 49,30 eur.

5. Dňa 07.09.2016 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky vo výške 300,- eur, ktoré sa zaviazala splatiť v 12 splátkach, výška prvých štyroch splátok bola 1,- euro a ďalších 58,90 eur a to od 07.10.2016. Odplata za poskytnutie úveru bola 100,- eur a celková čiastka k zaplateniu bola 475,20 eur. Ročná úroková sadzba bola 32,54 %, RPMN bola 37,86 % a priemerná RPMN bola 31,71 %.

K zmluve bol v uvedený deň podpísaný aj splátkový kalendár v zmysle ktorého splatnosť 1. splátky bola 07.10.2016 a poslednej dňa 07.09.2017. Výška splátky bola: prvé štyri splátky po 1,- euro, 8 splátok po 58,90 eur.

6. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 300,- eur, výške splátky 39,60 eur (475,20 eur/12), počte mesačných splátok 12, výške poplatku 100,- eur je výška RPMN bola 41,04 %.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 05.09.2018 uviedol, že so žalovaným uzatvorili dňa 26.02.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 500,00 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 91,60 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na prednej strane je uvedené, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 591,60 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,30 eur, vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 26.03.2016, na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 26.02.2017. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12 pravidelných mesačných splátok po 49,30 eur, vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 26.3.2016. Vzhľadom k uvedenému nemožno hovoriť o absencii výšky, počte a termínu splátok nakoľko tá je jasne, určito a zrozumiteľne uvedené.

K tvrdeniam žalobcu týkajúceho sa prerozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky, poukázal na Rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 C - 42/15, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018.

Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku Súdneho dvora z 09.11.2016 C - 42/15. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.

Čo sa týka nesprávne uvedenej výšky RPMN žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje a je vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Dižník bol dostatočne informovaný o RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy a zároveň na samostatnej listine s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Žalobca má ďalej za to, že si splnil svoje informačné povinnosti k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca potvrdil prevzatie formuláru o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere ako aj informácie o RPMN a skutočnosti, že sa s tlačivom oboznámil. Priemerná výška RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je vo výške 21,61 %, pričom na základe nariadenia odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok hodnoty RPMN, čo v danom prípade je 43,22 % (21,61 % x 2) pričom RPMN dohodnutá v zmluve bola vo výške 37,48 % a teda neprekročil zákonom stanovený limit.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca berie na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 37,48 % , teda celkovo zaplatiť 591,60 eur. V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 21,61 %.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemernej hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalovaný má za to, že odplata za poskytnutý úver ktorý je tvorený zmluvným úrokom 32,26 % neprevyšuje zákonom požadovanú maximálnu výšku odplaty.

Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úvere. Má za to, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nie je naplnený žiaden predpoklad uvedený žalobcom, pretože odplata teda celková RPMN je uvedená je vypočítaná správne, odplata neprevýšila zákonné maximum a to dvojnásobok priemernej RPMN, ktorá je v zmluve rovnako uvedená vo výške 23,66 %. Na základe uvedeného, predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

K termínu konečnej splatnosti uvádzame, že na prednej strane je uvedené zrozumiteľne, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 591,60 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, vo výške 49,30 eur, vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 26.03.2016, na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 26.02.2017 v zmysle skutočnosti, že prvá splátka má byť uhradená s dátumom 26.03.2016, celkový počet splátok je 12 a teda termín konečnej splatnosti nastane úhradou poslednej splátky, t. j. 26.02.2017.

Žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 07.09.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 300,00 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 175,20 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na prednej strane je uvedené nasledovné: Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 475,20 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 Eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške 58,90 eur, vždy k 7. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 07.10.2016, na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 7.9.2017. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12 pravidelných mesačných splátok s tým, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 eur a zvyšných osem splátok po 58,90 eur, vždy k 7. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 07.10.2016. Vzhľadom k uvedenému nemožno hovoriť o absencii výšky, počte a termíne splátok nakoľko tá je jasne, určito a zrozumiteľne uvedené. Rovnako nemožno hovoriť o absencii konečnej splatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko na prednej strane zmluvy je jasne uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru na deň 07.10.2016.

Čo sa týka nesprávne uvedenej výšky RPMN žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje a je vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Dlžník bol dostatočne informovaný o RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy a zároveň na samostatnej listine s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Žalobca má ďalej za to, že si splnil svoje informačné povinnosti k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca potvrdil prevzatie formuláru o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere ako aj informácie o RPMN a skutočnosti, že sa s tlačivom oboznámil. Priemerná výška RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je vo výške 31,71 %, pričom na základe nariadenia odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok hodnoty RPMN, čo v danom prípade je 63,42 % (31,71 % x 2) pričom RPMN dohodnutá v zmluve bola vo výške 37,86 % a teda neprekročil zákonom stanovený limit.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca berie na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 37,86 % , teda celkovo zaplatí 475,20 eur. V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 31,71 %. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalovaný má za to, že odplata za poskytnutý úver ktorý je tvorený zmluvným úrokom 32,54 % neprevyšuje zákonom požadovanú maximálnu výšku odplaty. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Má za to, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nie je naplnený žiaden predpoklad uvedený žalobcom, pretože odplata teda celková RPMN je uvedená je vypočítaná správne, odplata neprevýšila zákonné maximum a to dvojnásobok priemernej RPMN, ktorá je v zmluve rovnako uvedená vo výške 23,66 %. Na základe uvedeného, predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

K poplatku za expresné spracovanie úveru žalovaný uvádza, že Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zverejnila zoznam poplatkov, ktoré sa do výpočtu RPMN nezahŕňajú. Medzi tieto poplatky

boli zahrnuté poplatky za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta, poplatky za nedočerpanie poskytnutého úveru, poplatky za navýšenie úveru, poplatky za expresné spracovanie úveru, poplatky za prevod peňažných prostriedkov súvisiacich so splácaním úveru, poplatky za nepovinné poistenie k úveru, poplatky a sankcie v prípade neplatenia alebo omeškania úveru, notárske poplatky, ktoré vzniknú veriteľovi a z toho dôvodu poplatok za expresné spracovanie úveru neprestavuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere správna, nakoľko sa poplatok za expresné spracovanie úveru do výpočtu RPMN nezahŕňa.

Uzavretie zmluvy o úvere v predmetnom prípade nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany dlžníka došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t.j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve veriteľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská zmluva) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská zmluva výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku.

Má za to, že žalobca v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy nemal k jej obsahu žiadne výhrady. S rozhodcovskou zmluvou sa riadne oboznámil, jej ustanoveniam porozumel a túto skutočnosť na znak súhlasu potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca zároveň vyhlásil, že bol pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia, k čomu pripojil svoj vlastnoručný podpis. Z toho jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a žalovaný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Námietku voči právomoci súdu je možné podať aj v čase keď žalovanému je doručená výzva na žalobnú odpoveď. V predmetnom prípade, žalobná odpoveď doručená nebola.

8. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 19.09.2018 uviedla, že pokiaľ žalovaný poukázal na rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C42/15, tak požiadavka zákona od požiadavky smernice je iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Novela zákona vstúpila do platnosti 01.05.2018 a v právnom poriadku Slovenskej republiky platí zákaz retroaktivity. Spotrebiteľ by nemal byť v nevýhode pre pochybenie zákonodarcu. Ona ako spotrebiteľ by mala mať ochranu súdu, pretože žalovaný konal nekalo, obchádzal zákon platný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi.

9. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že na podanej žalobe v celom rozsahu zotrúva a žiada, aby súd žalobe vyhovel. V ďalšom uviedla, že si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania.

10. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. g) Zákona, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľov.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1,

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že žalobkyňou a žalovaným boli uzavreté zmluvy o úvere, pričom tieto zmluvy sú zároveň zmluvami spotrebiteľskými. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a

dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

16. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom boli uzatvorené zmluvy o úvere, ktoré sú zároveň zmluvami spotrebiteľskými. Na ich základe žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 12 splátkach vo výške 49,30 eur mesačne. Medzi stranami sporu bola aj dohodnutá výška úroku z úveru a to vo výške splátky 32,26 % ročne. Výška RPMN bola v zmluve uvedená 37,48 % a priemerná RPMN 21,61 %. Žalobkyňa sa zaviazala vrátiť žalobcovi sumu 591,60 eur a výška odplaty bola 91,60 eur. Splatnosť prvej splátky bola 26.03.2016. Súd mal tiež za preukázané, že žalobkyňa v prospech žalobcu uhradila celkovo sumu 501,10 eur. Ďalší úver bol žalobkyni poskytnutý vo výške 300,- eur a žalobkyňa sa ho zaviazala splatiť v 12 splátkach pri výške prvých štyroch splátok 1,- euro a ostatných splátok vo výške 58,90 eur mesačne. Medzi stranami sporu bola aj dohodnutá výška úroku z úveru a to vo výške 32,54 % ročne. Výška RPMN bola v zmluve uvedená 37,86 % a priemerná RPMN 31,71 %. Žalobkyňa sa zaviazala vrátiť žalobcovi sumu 475,20 eur a výška odplaty bola 75,20 eur a poplatku za expresné spracovanie úveru 100,- eur. Splatnosť prvej splátky bola 07.10.2016. Súd mal tiež za preukázané, že žalobkyňa v prospech žalobcu uhradila celkovo sumu 166,35 eur.

18. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia, že úvery so spotrebiteľských zmlúv uzatvorených medzi stranami sporu sú bezúročné a bez poplatkov a to z dôvodu, že v zmluvách nie je uvedená doba trvania zmluvy, nie sú rozpísané splátky úveru na splátky istiny, úrokov a poplatkov, poukázala aj na nesprávne uvedenie výšky RPMN v zmluvách v jej neprospech.

Žalovaný oproti tomu v konaní tvrdil, že uzatvorené zmluvy obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti a preto úvery poskytnuté žalobkyni nie sú bezúročné a bez poplatkov.

19. Súd pristúpil k preskúmaniu zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu v kontexte skutočností uvádzaných žalobkyňou a dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Uzatvorené úverové zmluvy sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; nie sú vylúčené z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Súd je toho názoru, že v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nie je povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že doba trvania zmluvy je uvedená, lebo bola dohodnutá doba splatnosti. Zákonodarcu určil túto náležitosť v právnom predpise jasne doba trvania zmluvy a nie, aby si to musel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov a okrem toho zákon jednoznačne uvádza, že ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda rozlíšil pojmy doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti.

21. Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v zmluvách o úvere absentuje aj ďalší údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) a to údaj o termínoch

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluvách je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmlúv medzi stranami sporu bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/39/2017 zo dňa 26.04.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/108/2016 zo dňa 29.05.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/442/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Bratislave sp. z. 10Co/114/2017 zo dňa 30.11.2017, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/345/2016 zo dňa 28.09.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/139/2017 zo dňa 24.01.2018, sp. zn. 4Co/35/2017 zo dňa 23.01.2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/35/2017 zo dňa 20.07.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/170/2017 zo dňa 20.12.2017, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/278/2017 zo dňa 23.01.2018, sp. zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/340/2017 zo dňa 24.01.2018.

Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalobcu. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7Sžo/61/2015: „Zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, t.j. konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahuje len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín konečnej splatnosti s tým, že ďalšie údaje sú obsiahnuté v splátkovom kalendári, ktorý bol spotrebiteľovi preukázateľne doručený až po podpise zmluvy o úvere, je takáto obchodná praktika neprípustná a odporujúca čestnej obchodnej praxi. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že uvedené informácie boli obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Považoval za neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Mal za to, že takýto postup je v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Krajský súd považoval tiež za neprípustné, aby spotrebiteľ vzal výšku úveru len na vedomie a aby jeho podpis na zmluve nahrádzal jeho výslovný a jednoznačný súhlas s výškou úveru. Odvolací súd v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnú úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku

krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmavanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.“

23. Žiada sa uviesť, že výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narušať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala (a aj podáva) stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok úveru.

24. Pokiaľ sa jedná o rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 a sp. zn. 3Cdo/56/2018, súd sa odklonil od uvedených rozhodnutí a to vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu a tiež z dôvodu, že text zákona č. 129/2010 Z.z. je odlišný od textu Smernice (čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS), podľa ktorej zmluva o úvere uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok Smernice vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva EÚ transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne, avšak tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny- eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovne znenie zákona, v opačnom prípade by šlo o výklad contra legem.

Zámerom zákonodarcu (vyjadrenom aj v úvodnej časti dôvodovej správy) síce bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu a nepochybne nebolo aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) (v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy písm. l)) bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice, avšak do „konfliktu“ sa zákon so Smernicou dostal v dôsledku priznania vyššej ochrany spotrebiteľa stanovením požiadavky rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, aby spotrebiteľ mal vedomosť v akej výške bude platiť istinu (v akej časti splátky ju veriteľ započíta na zaplatenie istiny) a v akej výške na úroky a ostatné poplatky.

Až rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia proti Y. H. bolo konštatované, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice.

Zámer zákonodarcu transponovať Smernicu v celom rozsahu bol teda naplnený ale (zákonodarca) tak urobil nad rozsah Smernice a až následne bol označeným rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie konštatovaný rozpor, ktorý aktuálne (zákonodarca) zosúladiť zákonom (z. č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.), ktorým došlo i k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. s účinnosťou od 1. mája 2018 (termín „splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ sa nahrádza slovami „frekvenciou splátok“).

Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalovaného. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity). Podstatným je, že znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v dotknutom ustanovení sa dostalo do konfliktu so smernicou, čo sa zistilo až po vydaní uvedeného rozsudku Súdneho dvora EÚ. Eurokonformný výklad nemôže nahradiť znenie zákona a správne na takúto situáciu zareagoval zákonodarca a prijal novelu sporného ustanovenia.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/78/2018 zo dňa 15.10.2018, sp. zn. 21Co/86/2018 zo dňa 03.07.2018, sp. zn. 10Co/88/2017 zo dňa 17.07.2018, 19Co/146/2017 zo dňa

28.06.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/105/2017 zo dňa 27.03.2018, sp. zn. 23Co/288/2017, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/138/2018 zo dňa 12.07.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/74/2018 zo dňa 25.09.2018, sp. zn. 23Co/413/2017 zo dňa 01.10.2018.

V zmysle vyššie uvedeného preto v danej veci súd neprihliadal ani na závery Súdneho dvora EÚ vo veci C42/15.

25. Pokiaľ ide o samotný údaj o výške RPMN, tak súd dospel k záveru že v prípade zmluvy uzatvorenej dňa 07.09.2016, je v nej uvedená nesprávne výška RPMN v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Pri výške úveru 300,- eur, výške splátky 39,60 eur (475,20 eur/12), počte mesačných splátok 12, výške poplatku 100,- eur je výška RPMN bola 41,04 % a nie 37,86 %.

26. Súd pre úplnosť poukazuje, že zmluvy o úvere v časti dojednanej výšky ročnej úrokovej sadzby sú neplatná a to aj pre rozpor daných dojednaní s dobrými mravmi.

Dobrymi mravmi (bonimores), ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Ich obsah spočíva v uvedenom mimoprávnom súbore pravidiel chovania, ktorý je všeobecne uznávaným vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak odporuje takýmto pravidlám chovania, ktoré povahu právnych noriem samé osebe nemajú.

Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie poskytnutie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi, podľa súdnej praxe, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Vzhľadom na skutočnosť, že úrok dohodnutý medzi stranami sporu v zmluve o úvere viac ako 8-násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, dospel súd k záveru, že takto dohodnutá výška úrokov v zmluve o úvere je neprimeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu do 1 roka vo februári 2016 v sadzbe 6,29 % ročne a v septembri 2016 v sadzbe 5,48 %. Výška úrokovej sadzby úveru dohodnutá medzi stranami sporu bola 32,26 % a 32,54 % ročne. Úrokové sadzby predmetných úver sú tak viac ako o 100 % vyššie ako priemerná sadzba úrokov pri úveroch poskytovaných bankami v rovnakom období.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške

úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

27. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnuté spotrebiteľské úvery je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročné a bez poplatkov a preto žalobe vyhovel.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobkyni vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Nakoľko však žalobkyni v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a zároveň uviedla, že si ich náhradu neuplatňuje, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.